

Sygn. akt III K 815/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suchecka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r.

sprawy:

A. W.

urodz. (...) w K.

syna E., E. z domu J.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 11 maja 2010 roku do 31 października 2011 roku w G. w woj. (...), uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroków sądu obowiązku alimentacyjnego na rzecz córek A. i M. W. przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

II. w okresie od 1 stycznia 2012 roku do 31 października 2012 roku w G. w woj. (...), uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroków sądu obowiązku alimentacyjnego na rzecz córek A. i M. W. przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

III. w okresie od 1 grudnia 2012 roku do 10 lipca 2013 roku w G. w woj. (...), uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroków sądu obowiązku alimentacyjnego na rzecz córek A. i M. W. przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

I. oskarżonego A. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I, II i III części wstępnej wyroku, z tym, iż w odniesieniu do czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku przyjmuje za czas popełnienia czynu okres od lutego 2012 roku do 31 października 2012 roku, to jest występków z art. 209 § 1 k.k. i za czyny te na podstawie art. 209 § 1 k.k. wymierza mu kary: za czyn I – karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn II – karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn III - karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy wymierzone wobec oskarżonego A. W. kary pozbawienia wolności i wymierza temuż oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. zawiesza warunkowo tytułem próby na okres lat 3 (trzech),

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie małoletnich córek A. W. (2) i M. W.,

IV. zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt III K 815/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący

stan faktyczny :

Oskarżony A. W. (1) jest ojcem A. W. (2) urodzonej (...) oraz M. W. urodzonej (...) Matką dzieci jest W. M., która od 26 lipca 2008r. pozostawała w związku małżeńskim z oskarżonym. W. M. w dniu 24 kwietnia 2010r. wraz z dziećmi wyprowadziła się od oskarżonego i zamieszkała ze swoją matką. Od tego czasu oskarżony zaprzestał systematycznego łożenia na utrzymanie dzieci, nie utrzymywał z nimi żadnych kontaktów, nie interesował ich losem i wychowaniem, nie pomagał finansowo w ich utrzymaniu. W. M. od listopada 2011r. pracuje w F.W.z wynagrodzeniem 1600 zł. Uzyskiwane dochody nie wystarczają jej na utrzymanie dzieci i zaspokojenie ich podstawowych potrzeb. Od kwietnia 2010r. korzysta z pomocy swojej matki, u której mieszka i która ponosi koszty utrzymania mieszkania, koszty żywienia, opiekuje się dziećmi, podczas gdy ich matka jest w pracy. Bez pomocy matki W. M. nie byłaby w stanie opiekować się córkami i ich utrzymać. W. M. korzystała z pomocy opieki społecznej w postaci zasiłków celowych na zakup żywności oraz zasiłków okresowych z powodu bezrobocia w 2010r., w listopadzie i grudniu 2011r. i w lipcu 2013r.

Dowód:

odpisy skrócone aktów urodzenia /k- 13, 14/

zeznania świadka W. M./k- 6-7, 56/

karta świadczeń klienta /k- 10-11/

wyjaśnienia oskarżonego A. W. (1)/k- 34/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 listopada 2005r. zasądzono od oskarżonego na rzecz A. W. (2) alimenty w kwocie po 250 zł. miesięcznie poczynając od 5 sierpnia 2005r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 marca 2012r. / IV RC 1011/11 zasądzono od oskarżonego na rzecz A. W. (2) oraz M. W. alimenty w kwotach po 800 zł. miesięcznie poczynając od dnia 10 lutego 2012r.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 lipca 2013r. / sygn. akt I C 627/13 małżeństwo oskarżonego i W. M. zostało rozwiązane przez rozwód. Powyższym wyrokiem obowiązek alimentacyjny oskarżonego na rzecz małoletnich córek A. i M. W. ustalono na kwoty po 400 zł. miesięcznie.

Dowód:

wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 listopada 2005r./k- 23/

wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 marca 2012r./k- 22/

wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 lipca 2013r./k- 24-25/

W. M. pobierała świadczenia z funduszu alimentacyjnego na M. W. w okresie od 1 lipca 2013r. do 31 lipca 2013r. w wysokości 500 zł., w okresie od 1 sierpnia 2013r. do 30 września 2013r. w wysokości 400 zł. zaś na A. W. (2) w okresie od 1 sierpnia 2013r. do 30 września 2013r. w wysokości 400 zł. miesięcznie. W. M. w dniu 17 lipca 2014r. złożyła wniosek o ściganie oskarżonego.

Dowód:

zeznania świadka W. M. /k- 6-7, 56/

pisemne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz z wnioskiem o ściganie /k- 2/

pismo (...) w G.z dnia 14 sierpnia 2014r. /k- 17/

Oskarżony A. W. (1) był zarejestrowany w PUP w W. jako osoba bezrobotna w okresach od :

18.02.2009r. do 10.05.2010r. bez prawa do zasiłku , został wyłączony z ewidencji z powodu niezgłoszenia się w terminie,

4.08.2011r. do 23.09.2011r. – bez prawa do zasiłku , został wyłączony z ewidencji z powodu podjęcia zatrudnienia,

20.08.2013r. do 26.06.2014r. – bez prawa do zasiłku , został wyłączony z ewidencji z powodu niezgłoszenia się w wyznaczonym terminie.

Dowód:

pismo PUP w W. z dnia 6.08.2014r /k- 15/

wyjaśnienia oskarżonego A. W. (1) /k- 34/

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w związku z brakiem realizacji rat alimentacyjnych na wniosek W. M. prowadzi postępowanie egzekucyjne . Oskarżony A. W. (1) rozpoczął dokonywanie wpłat do Komornika z tytułu alimentów na dzieci w dniu 11 lipca 20013r.

Dowód:

pismo komornika z dnia 21.08.2014r. /k- 21/

karta rozliczeniowa /k- 26-27/

Tytułem alimentów oskarżony do rąk W. M. uiścił następujące wpłaty:

w listopadzie 2011r. w kwocie 1400 zł.

w grudniu 2011r. w kwocie 826, 50 zł.,

w styczniu 2012r. w kwocie 929, 75 zł.,

w listopadzie 2012r. w kwocie 4488 zł.

Oskarżony A. W. (1) był dotychczas karany sędownie za czyn z art. 190§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 stycznia 2014r.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 29/

Oskarżony A. W. (1) słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podał, że w okresach objętych zarzutami nie płacił rat alimentacyjnych na swoje dzieci, co było spowodowane brakiem pracy i stałych dochodów. Podał, że jak pracował przekazywał przez Komornika pieniądze dla dzieci a jak przestał pracować nie miał z czego płacić / k- 34/. Na rozprawę główną oskarżony się nie stawił rezygnując tym samym z możliwości przedstawienia swojego stanowiska co do zarzucanych mu czynów.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego A. W. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów z modyfikacją wskazaną w części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadka W. M., dokumenty w postaci odpisów skróconych aktów urodzenia /k- 13, 14/, karty świadczeń klienta /k- 10-11/, wyroków Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 listopada 2005r./k- 23/, Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 marca 2012r./k- 22/, Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 lipca 2013r./k- 24-25/, pisemnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wraz z wnioskiem o ściganie /k- 2/, pisma (...)w G.z dnia 14 sierpnia 2014r./k- 17/, pisma PUP w W.z dnia 6.08.2014r./k- 15/, pisma komornika z dnia 21.08.2014r./k- 21/ i karty rozliczeniowej /k- 26-27/ a także wyjaśnienia samego oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym. Powyższe dowody są spójne, wzajemnie ze sobą korespondujące i tworzące jednolitą całość wobec czego Sąd uznał je za wiarygodne.

Oskarżony A. W. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstw z art. 209§1 kk. albowiem uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroków sądu obowiązku opieki poprzez niełożenie na utrzymanie małoletnich córek A.i M. W.narażając je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym czynił to w sposób uporczywy w okresie od 11 maja 2010r. do 31 października 2011r., w okresie od lutego 2012r. do 31 października 2012r. i od 1 grudnia 2012r. do 10 lipca 2013r. Oskarżony w tych okresach nie był zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna i nie wykazywał chęci podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia. Przez "uporczywość" rozumie się zachowanie długotrwałe, powtarzalne, nacechowane złą wolą i nieustępliwością (por. wyr. SN z 27 II 1996 r., II KRN 200/95, Orz. Prok. i Pr. 1996, nr 10 oraz post. SA w Krakowie z 13 XII 2000 r., II Akz 289/00, KZS 2000, nr 12, poz. 28/. Oskarżony mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku, nie dopełniał go ze złej woli. Nie szukał zatrudnienia, nie utrzymywał żadnych kontaktów z córkami, nie interesował się ich losem, wychowaniem i potrzebami w żadnym sposób, nie pomagał finansowo w ich utrzymaniu a zasądzone raty alimentacyjne płacił tylko przez kilka miesięcy i to w wysokości znacznie niższej od należnej. Stosownie do treści art. 133§1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Dodatkowo wskazać należy, iż do 12 lipca 2013r. alimenty na rzecz obu córek zostały ustalone oskarżonego w kwotach po 800 zł. miesięcznie począwszy od lutego 2012r. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 marca 2012r. / IV RC 1011/11/. Cały ciężar wychowania i utrzymania dzieci oskarżonego spoczywał na ich matce oraz babci ze strony matki. Oskarżony poprzez swoje zachowanie narażał córki na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Chodzi tu o spowodowanie stanu bezpośredniego i konkretnego zagrożenia niemożnością zaspokojenia tych potrzeb, rozumianego jako skutek zachowania się sprawcy. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przez pojęcie podstawowych potrzeb życiowych rozumie się nie tylko potrzeby w zakresie minimum egzystencji (wyżywienie, odzież, potrzeby higieniczne), ale również potrzeby związane z uzyskaniem niezbędnego wykształcenia i korzystaniem z dóbr kulturalnych (zob. uch. z 9 VI 1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, nr 7-8, poz. 86 oraz wyr. z 27 III 1987 r., V KRN 54/87, OSNPG 1987, nr 8, poz. 103).

Odnośnie wymierzonych oskarżonemu kar sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności wpływających na ich wymiar. Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował karalność oskarżonego jako łagodzącą przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu kary jednostkowe sąd baczyl by były one adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów oraz do osobowości i warunków osobistych oskarżonego, przy czym miał na względzie zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające. Ponadto Sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczona kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości

prawnej społeczności – mając na uwadze przede wszystkim lokalne środowisko oskarżonego. Przy wymiarze kary łącznej Sąd zastosował zasadę asperacji z prymatem absorbcji nad kumulacją biorąc pod uwagę bliski związek podmiotowo przedmiotowy pomiędzy czynami , które stanowią występki skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnie chronionemu i zostały popełnione na szkodę tych samych pokrzywdzonych. Sąd zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności uznając, iż przesłanki uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania kary określone w art. 69§1 i 2 kk zostały zrealizowane. Oskarżony nie był dotąd karany za przestępstwo niealimentacji i zdaniem Sądu zachodzą podstawy do przyjęcia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej . Wyznaczając okres próby na 3 lata Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie małoletnich dzieci stosownie do art. 72§1 pkt 3 kk .

Sąd z uwagi na sytuację materialną i rodzinną oskarżonego w momencie zamknięcia przewodu sądowego zwolnił go od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty. Powyższe rozstrzygnięcie oparto o przepis art. 624§1 kpk